

האברבנאל בפרשת שמות מבאר את חמשת הדעות בעניין שמו של משה:

(הכתב הסגול הוא מילה במילה בלשונו של רבינו)

רבינו מסביר שיוכבד לא התייאשה בכך שעוד מעט יבואו וישליכו את משה ליאור כמו שנאמר, "ותרא אותו כי טוב הוא" כי הוא היה יפה תואר ויפה מראה יותר משאר הילדים ויתכן שראתה מראהו כמלאך האלוקים נורא מאד ונתן אלוקים בליבה שהוא יהיה מושיע ורב ונגיד ונאמן לעמו ולכן השתדלה בהצלחתו

ובדברי חז"ל מובא (סוטה יב.). רבי מאיר אומר 'טוב' שמו, רבי יהודה אומר לנביאות, רבי נחמיה אומר טוביה שמו, אחרים אומרים נולד כשהוא מהול וחכמים אומרים בשעה שנולד משה נתמלא הבית כולו אורה.. ויש לעיין במה חלקו החכמים האלה ורבי מאיר, מנין לו שמשה נקרא שמו 'טוב' ורבי נחמיה שאמר 'טוביה' מה חידש על רבי מאיר שאמר 'טוב' אבל אחשוב שהם חשבו בזה חמש דעות,

* רבי מאיר מסביר שיוכבד ראתה "כי טוב הוא" (ב) כפשוטו, שהוא חי ולכן הצפינה אותו שלשה חודשים;

* רבי יהודה מסביר שיוכבד ראתה בו תוספת מעלה על היותו חי, את הנביאות ולכן השתדלה יותר משאר הנשים על ילדיהן;

* רבי נחמיה מסביר שאי אפשר לראות בילד שיהיה נביא ומעלתו היתה שאביו קרא לו 'טוביה', טוב ה' שמרמז על גאולה;

* אחרים אמרו ששמות הם בחירה של בני אדם ויוכבד ראתה בו מעלה אחרת שה' הפריש אותו, שנולד מהול;

* חכמים אמרו שלא הספיק ליוכבד מה שראתה בעיניה, שהוא מהול, אלא שהיא ראתה שכל הבית מתמלא אורה וכאילו הודיע האלוקים בזה שהוא יהיה אורו של עולם בנבואה ונבואתו ותורתו תזרחנה על כל פני תבל;